

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/261/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613212604
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6613212604.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovovej a Mgr. Dušana Ďuriana, v právnej veci žalobcu H.. K. G., advokáta, so sídlom Advokátskej kancelárie Černyševského 26, 851 01 Bratislava, proti žalovanému H.. E. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. XXX/X, XXX XX P., v konaní o zaplatenie 9.955 € s príslušenstvom o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 10C/66/2013-49 zo dňa 09. 12. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom v plnom rozsahu vyhovel žalobe o zaplatenie 9.955,08 €, ktoré žalobca vyúčtoval žalovanému ako odmenu za poskytnuté právne služby v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 9C/133/2008. Vychádzal zo zistenia, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol zmluvný vzťah vo veci právneho zastúpenia na základe udelenej plnej moci v konaní sp. zn. 9C/133/2008 Okresného súdu Lučenec. Námietku žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na uplatnenie tohto nároku nepovažoval za dôvodnú. Ustanovenie § 24 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii priznáva advokátovi právo na odmenu za poskytnuté právne služby. Advokát si nemôže uplatňovať odmenu za poskytované právne služby voči tretej osobe, osobám zúčastneným na konaní alebo voči súdu, len voči svojmu klientovi. Faktúru č. 18/2010 zo 04. 01. 2012 na žalovanú sumu doručil žalobca žalovanému dva krát. Prvý krát spolu s rozsudkom Krajského súdu Bratislava z 30. 11. 2011, čo potvrdil žalovaný svojim podpisom a druhý krát 19. 06. 2013, ako to potvrdil žalovaný vo svojej výpovedi pred súdom. Tvrdenie žalovaného, že odmenou žalobcu za poskytnuté právne služby v konaní sp. zn. 9C/133/2008 malo byť len to, čo vymôže od neúspešného účastníka konania sp. zn. 9C/133/2008 od spoločnosti V.V.R. Slovakia s. r. o. označil súd za účelovú obranu žalovaného a ničím nepreukázané tvrdenie. Medzi účastníkmi nebola uzavretá dohoda o zmluvnej odmene ako ju upravuje § 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“), preto sa výška odmeny vypočíta ako tarifná odmena advokáta za zastupovanie v občianskom konaní. Žalobca si uplatňoval iba odmenu vo výške súdom priznanej sumy v konaní 9C/133/2008. Vyúčtovaná odmena a náhrada hotových výdavkov nebola žalovaným zaplatená. Žaloba bola preto dôvodná.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“); ako úspešnému účastníkovi konania priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku z návrhu.

Rozsudok okresného súdu napadol odvolaním žalovaný s tvrdením, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Názor okresného súdu, že dohoda o odmene advokáta, v zmysle ktorej by mal žalobca dostať zaplatenú odmenu za poskytnuté právne služby vo výške, akú si vymôže (t. j., ktoré sa dostanú do faktickej dispozície žalovaného alebo jeho právneho zástupcu) nevznikla, nepovažoval za správny. Súd opomenul, že žalobca vyúčtoval svoju odmenu účelovo až v momente, kedy zistil, že ju neuhradí protistrana v spore 9C/133/2008 spoločnosť V.V.R. Slovakia s. r. o. a práve uplynutie času od poskytnutia právnych služieb do vyúčtovania odmeny za poskytnutú službu je dôkazom o existencii takejto dohody. Ak by medzi advokátom a klientom neexistovala dohoda o odmene len v prípade skutočného vymoženía trov od protistrany, bol by žalovaný (v konaní 9C/133/2008 klient žalobcu) zrejme povinný platiť advokátovi odmenu po každom vykonanom úkone právnej služby, keďže advokát je podľa zákona o dani z pridanej hodnoty povinný účtovať odmenu do 15 dní od uskutočnenia zdaniteľného plnenia. Súd si nesprávne vysvetlil vyjadrenia žalovaného, ktorý používal výraz „vymoženie“ v inom význame než súd. Z opatrnosti pre prípad, že by sa odvolací súd stotožnil s názorom okresného súdu o dôvodnosti žaloby, vzniesol námietku premlčania celej pohľadávky s odôvodnením, že nárok na odmenu by vznikol advokátovi momentom vykonania úkonu právnej služby, resp. vznikom nákladu alebo hotového výdavku, cestovného, straty času a podobne, nie až momentom právoplatnosti rozhodnutia súdu o trovách konania, nakoľko rozhodnutie súdu o náhrade trov konania v inom konaní nemá za následok vznik vzťahu medzi advokátom a klientom. Vo veci 9C/133/2008 bolo rozhodnuté 24. 06. 2009 a do podania žaloby v tomto konaní 04. 07. 2013 už trojročná premlčacia doba uplynula.

Navrhol zrušiť rozsudok okresného súdu a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konania alebo zmeniť tak, že sa žaloba zamietne a žalobca bude zaviazaný na úhradu trov súdneho konania.

Vyjadrenie k odvolaniu žalovaného doručil žalobca Krajskému súdu v Banskej Bystrici až 18. 05. 2015 o 16.59 hod. Odvolanie žalovaného nepovažoval za dôvodné. Naďalej tvrdil, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k vzniku zmluvy o poskytovaní právnych služieb, dôkazom čoho je plná moc udelená 17. 03. 2008 na zastupovanie v právnej veci o zaplatenie 199.163,51 € na všetky úkony. Teda nie na jednotlivé úkony, vykonaním ktorých by došlo k ich splneniu a k dodaniu príslušnej služby. K uskutočneniu zdaniteľného plnenia došlo až ukončením poskytovania právnych služieb v danej veci ako celku. V súlade s udelenou plnou mocou po právoplatnom skončení konania pokračoval žalobca v poskytovaní služieb a to spracovaním návrhu na vykonanie exekúcie a zabezpečením exekučného vymoženía priznaných trov konania žalovanému. K zániku právneho vzťahu nedošlo dosiahnutím úspechu v prospech žalovaného, t. j. vymožením trov právneho zastupovania, ale v dôsledku zániku subjektu, voči ktorému bolo možné uplatňovať práva žalovaného podľa udelenej plnej moci a to dňom 07. 07. 2010 v dôsledku nemožnosti plnenia podľa § 575 Občianskeho zákonníka. Až týmto dňom 07. 07. 2010 došlo k vzniku daňovej povinnosti u žalobcu podľa zákona o dani z pridanej hodnoty. Týmto dňom vznikla u žalobcu povinnosť fakturácie za dodané plnenia do toho času. Navrhovateľ na základe vzniku daňovej povinnosti vystavil faktúru č. 18/2010 a až uplynutím jej lehoty splatnosti mohlo vzniknúť právo žalobcu na uplatnenie odmeny na súde v súlade s ustanovením § 563 Občianskeho zákonníka a začatiu plynutia premlčacej doby. Žalobca preto tvrdí, že právo na zaplatenie odmeny si uplatnil na súde v zákonom stanovenej premlčacej dobe. Námietku premlčania uplatnil žalovaný až v odvolacom konaní. Žalobca rešpektujúc, že námietka premlčania je námietkou právnou a neuplatňuje sa ňou taká skutočnosť, ktorú je účastník konania povinný tvrdiť v zmysle § 101 ods. 1 O. s. p. najneskôr do vyhlásenia uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým sa končí dokazovanie, a teda, že je možné ju uplatniť až v odvolacom konaní, napriek tomu tvrdí, že odvolací súd nie je oprávnený iba v odvolacom konaní posúdiť dôvodnosť námietky premlčania, pretože by v takom prípade odňal účastníkovi konania možnosť napadnúť opravným prostriedkom jeho závery týkajúce sa námietky premlčania. Z toho je zrejmé, že odvolací súd bude musieť napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie, v ktorom prvostupňový súd posúdi dôvodnosť námietky premlčania.

Krajský súd po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v celom rozsahu rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Žalobou doručenou Okresnému súdu Lučenec 04. 07. 2013 sa žalobca ako advokát zastupujúci žalovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 9C/133/2008 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu odmenu a náhradu hotových výdavkov za poskytnuté právne služby

vo výške určenej uznesením Okresného súdu Lučenec č. k. 9C/133/2008-310 zo 04. 02. 2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/76/2010 z 30. 04. 2010 s odôvodnením, že spoločnosť V.V.R. Slovakia s. r. o. so sídlom v Novákoch, ktorej ako neúspešnému žalobcovi v konaní 9C/133/2008 bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanému XXXX. J. náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 9.955,08 €, bola vymazaná z obchodného registra dňom 06. 07. 2010 a trovy právneho zastupovania podľa uznesení Okresného súdu Lučenec a Krajského súdu v Banskej Bystrici zostali neuhradené. Žalovaný, klient, ktorému boli poskytnuté právne služby, odmieta dobrovoľne faktúru č. 18/2010 z 10. 07. 2010 znejúcu na sumu 9.955,08 € so splatnosťou 25. 07. 2010 uhradiť. K žalobe bola priložená kópia faktúry č. 18/2010 vystavená 10. 07. 2010 pre odberateľa H.. E. J., bytom P., v ktorej sa uvádza ako dátum dodania služby 07. 07. 2010. Služba, ktorá bola dodaná, je špecifikovaná vo faktúre ako tarifná odmena a náhrada za hotové výdavky za poskytovanie právnych služieb vo veci vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 9C/133/2008. Prvý krát Okresný súd Lučenec rozhodol o návrhu žalobcu platobným rozkazom z 30. 08. 2013, proti ktorému podal žalovaný odpor s odôvodnením, že žalobca ho ako advokát zastupoval vo veci Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/133/2008, v ktorej súd rozhodol rozsudkom z 24. 06. 2009 v prospech žalovaného a spoločnosti V.V.R. Slovakia s. r. o. uložil povinnosť nahradíť žalovanému trovy konania vo výške 11.949,81 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 9.955,08 €. Poprel, že by mu žalobca vystavil faktúru, na ktorú sa v žalobe odvoláva a tvrdil, že podľa dohody advokáta a klienta mala byť odmenou advokáta suma vymožená od spoločnosti V.V.R. Slovakia s. r. o. Keďže spoločnosť V.V.R. Slovakia s. r. o. v zmysle rozhodnutí súdu v konaní 9C/133/2008 nezaplatila žalovanému trovy, ani žalovanému nevznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi jeho odmenu. Na odpor reagoval žalobca predložením listiny s podpisom žalovaného o prevzatí faktúry č. 18/2010 ešte v januári 2012. Žalovaný poprel prevzatie faktúry č. 18/2010 v tomto období a tvrdil, že sa prvý krát o faktúre dozvedel 19. 06. 2013. Okresný súd vyhodnotil právny vzťah žalobcu a žalovaného ako vzťah advokáta a klienta vzniknutý podľa zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii dohodou o plnomocenstve zo dňa 17. 03. 2008 v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 9C/133/2008.

Podľa § 24 ods. 1, 2, 3 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 31. 08. 2008 advokát poskytuje právne služby za odmenu a má právo požadovať za ne primeraný preddavok. Advokát popri nároku na odmenu má nárok aj na náhradu hotových výdavkov a na náhradu za stratu času. Za hotové výdavky za považujú výdavky účelne a preukázateľne vynaložené v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä súdne a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady, odpisy alebo výpisy z verejných registrov. Odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena.

Zhodné bolo tvrdenie účastníkov, že si žalovaný za advokáta v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 9C/133/2008 zvolil žalobcu Mgr.XX.G. a túto skutočnosť preukazuje aj písomná dohoda o plnomocenstve zo 17. 03. 2008 v originále, ktorá je súčasťou pripojeného spisu 9C/133/2008 Okresného súdu Lučenec na č. l. 25. Podľa tejto dohody splnomocnil E. J. H.. K. G., aby ho zastupoval vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 1Ro/1375/2007 o zaplatenie 6.000.000,-Sk (199.163,51 €). Ide o tú istú dohodu, na ktorú poukazuje okresný súd. Pôvodne bola žaloba navrhovateľa A.. K. Z. proti E. J. podaná na Okresný súd Bratislava I zapísaná pod sp. zn. 1Ro/1375/07, ktorá bola z dôvodu miestnej príslušnosti postúpená na Okresný súd Lučenec a zaevidovaná pod sp. zn. 9C/133/2008. V tejto dohode o plnomocenstve je uvedené len to, že klient E. J. bol oboznámený s tým, že advokát má popri nároku na odmenu tiež nárok na náhradu hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnej pomoci, najmä na súdne a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, za preklady a odpisy a náhradu za premeškaný čas. Odvolací súd súhlasí s názorom okresného súdu, že dohodu o spôsobe odmeňovania a výške odmeny advokáta v zmysle § 24 ods. 3 vety pred bodkočiarkou žalovaný nepreukázal, preto žalobcovi vo vzťahu k žalovanému patrí tarifná odmena určená podľa § 10 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Výška tejto tarifnej odmeny spolu s náhradou hotových výdavkov bola určená uznesením Okresného súdu Lučenec č. k. 9C/133/2008-310, ktorým Okresný súd Lučenec uložil v konaní 9C/133/2008 žalobcovi spoločnosti V.V.R. Slovakia s. r. o. so sídlom v Novákoch zaplatiť žalovanému trovy konania pozostávajúce zo súdneho poplatku vo výške 11.949,81 € priamo k rukám žalovaného X.XXX,XX J. a trovy právneho zastúpenia vo výške 9.955,08 € ako trovy právneho zastúpenia na účet advokáta H.. K. G.. Na odvolanie žalovaného proti tomuto uzneseniu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 17Co/76/2010 z 30. 04. 2010 potvrdil okresného súdu v časti, v ktorej zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému trovy

právneho zastúpenia vo výške 9.955,08 €. Výšku žalovanej pohľadávky v tomto konaní žalovaný H.. E. J. nerozporoval. Jeho obrana pred prvostupňovým súdom spočívala (v nepreukázanom) tvrdení existencie osobitnej dohody o nároku advokáta na odmenu len v prípade, že budú protistranou v spore 9C/133/2008 zaplatené a v odvolacom konaní námietkou premlčania. Okresný súd dospel k správne mu záveru, že žalobca H.. K. G. poskytoval žalovanému v konaní 9C/133/2008 právne služby za odmenu, ktorej výška nebola osobitne dohodnutá, preto sa spravuje § 24 ods. 3 veta za bodkočiarkou zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii. Vypláca sa ako tarifná odmena.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 13. 10. 2009 sp. zn. 5Cdo 120/2009 vyslovil názor, že námietka premlčania práva je námietkou právnou a neuplatňuje sa ňou taká skutočnosť, ktorú je účastník povinný tvrdiť v zmysle § 101 ods. 1 O. s. p. najneskôr do vyhlásenia uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie, najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Zo žiadneho ustanovenia práva hmotného alebo procesného nevyplýva, že by žalovaný musel uplatniť námietku premlčania v určitom štádiu konania; z povahy námietky premlčania vymedzenej hmotným právom vyplýva, že ju môže povinný subjekt uplatniť v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia konania. Námietky premlčania sa teda netýka koncentračná zásada konania vyjadrená v ustanoveniach § 120 ods. 4 a § 205a O. s. p. s výnimkou, ak by uplatnenie námietky premlčania bolo spojené s neprípustným uplatňovaním nových skutočností a dôkazov. Dôvodom zrušenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorého správnosť najvyšší súd v uznesení 5Cdo 120/2009 posudzoval, bolo okrem iného aj zistenie, že odvolací súd pri svojom rozhodovaní neprihliadol na námietku premlčania uplatnenú žalovaným až v odvolacom konaní, čím odňal žalovanému možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p.

Najvyšší súd Českej republiky v uznesení sp. zn. 29Cdo 1835/2010 z 31. 08. 2011 sa vyjadril k možnosti prihliadnuť na námietku premlčania vznesenú v odvolacom konaní podliehajúceho režimu neúplnej apelácie tak, že na premlčanie práva na základe námietky vznesenej až v priebehu odvolacieho konania podliehajúceho režimu neúplnej apelácie možno prihliadnuť iba vtedy, ak záver o premlčaní práva vyplýva zo skutočností, ktoré vyšli najavo alebo boli zistené pred súdom prvého stupňa alebo zo zistení uskutočneného na základe dôkazov navrhnutých pred súdom prvého stupňa.

Na základe uvedených dvoch rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Českej republiky dospel odvolací súd k názoru, že v súdnej veci môže na námietku premlčania vznesenú žalovaným až v odvolacom konaní prihliadnuť sám, pretože pre posúdenie jej dôvodnosti nebolo potrebné vykonať žiadne ďalšie dôkazy a začiatok plynutia premlčacej doby, jej plynutie a dĺžku bolo možné posúdiť na základe skutočností zistených už súdom prvého stupňa.

Námietku premlčania žalovaný nevzniesol dôvodne. Zo žiadneho ustanovenia zákona o advokácii nevyplýva povinnosť advokáta účtovať odmenu za úkony právnej služby klientovi po uskutočnení každého úkonu. Dohoda o plnomocenstve v konaní 9C/133/2008 nebola obmedzená na určitý čas, bola udelená na zastupovanie v konaní a trvalo až do právoplatného skončenia konania 9C/133/2008. Rozsudok vo veci samej nadobudol právoplatnosť 25. 08. 2009 a uznesenie o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanému trovy právneho zastúpenia až 17. 06. 2010.

Advokátovi, ktorý je platiteľom dane z pridanej hodnoty vznikla podľa § 19 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty daňová povinnosť dňom dodania služby. Ak medzi advokátom a klientom nebola dohoda o platbách za čiastkovo poskytnuté úkony právnej služby, za deň dodania služby podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné považovať ukončenie zastupovania v konaní, na ktoré sa plnomocenstvo na právne zastupovanie vzťahovalo. Bez osobitnej dohody s klientom nemal advokát H.. K. G. dôvod každý úkon právnej služby alebo výdavok vzniknutý v spojení s poskytovaním právnej služby fakturovať osobitne. Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/76/2010 ako posledné vydané vo veci Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/133/2008 nadobudlo právoplatnosť 17. 06. 2010. Faktúra č. 18/2010 bola vystavená v primeranej lehote 10. 07. 2010. Tento názor odvolacieho súdu je v súlade s Metodickým usmernením Daňového riaditeľstva SR k určeniu dňa dodania služby poskytnutej advokátom, ktorého súd ustanovil „za obhajcu ex off“ vypracovaného Daňovým riaditeľstvom SR Banská Bystrica, odbor metodiky daní v októbri 2010, podľa ktorého za moment vzniku daňovej povinnosti podľa § 19 ods. 2 zákona o DPH je potrebné považovať moment ukončenia poskytovania služby. Ak by advokát prijal platbu na odmenu pred dodaním služby, daňová povinnosť z prijatej platby by

vznikla podľa § 19 ods. 4 zákona o DPH dňom prijatia platby. Žalovaný v konaní netvrdil, že by akúkoľvek platbu na odmenu a náhradu hotových výdavkov advokátovi poskytol.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premĺči, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§§ 101 - 110). Na premĺčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premĺčania dovoľá, nemožno premĺčané právo veriteľovi priznať.

Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premĺčacia doba je trojročná a plyní odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka).

Faktúra č. 18/2010, ktorou žalobca ako dodávateľ vyúčtoval žalovanému ako odberateľovi odmenu za poskytnuté úkony právnej služby spolu s náhradou hotových výdavkov bola splatná 25. 07. 2010. Od 26. 07. 2010 začala plynúť trojročná premĺčacia doba ustanovená v § 101 Občianskeho zákonníka. Žalobca doručil Okresnému súdu Lučenec žalobu pred uplynutím trojročnej premĺčacej doby dňa 04. 07. 2013. Preto námietka premĺčania žalovaným nebola vznesená dôvodne.

Rozsudok okresného súdu bol vecne správny nielen vo výroku, ale aj v dôvodoch, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje. Ak bol žalobca úspešný vo veci samej, vzniklo mu podľa § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov konania, ktoré si uplatnil len vo výške zaplateného súdneho poplatku za návrh. Aj v tejto časti bol rozsudok okresného súdu vecne správny.

Právo na náhradu trov odvolacieho konania vzniklo žalobcovi podľa § 142 ods. 1 O. s. p., avšak žalobca v zmysle § 151 ods. 1 O. s. p. návrh na prisúdenie trov odvolacieho konania nepodal. len z tohto dôvodu rozhodol odvolací súd tak, že žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.